

Mola

7

REPORTATGE

El final de Harry Potter

Dijous passat es varen vendre a les Pitiüses més de cent llibres de la darrera aventura del mag en poc més de cinc minuts

8

ENTREVISTA

Ramon Mallol i Javi Riera, creadors de TVClick

«Volem que la gent vegi TVClick com una televisió diferent»

ELS PAPERS DE SALAMANCA 2 | EL SOROLL DE LES COSES PETITES 2 | MIRA QUE ET VEIG 3 | ENGANXATS.COM 3

Un reportatge d'Eugenio Rodríguez

DIARI DE SALAMANCA

Natalia, Leticia, Noemí, Ruth, Toñi, Loli, Victoria, Caqui, Margarita, Mario, Félix, Antonio, Juanito, Homero, Paco i Mónica i els monitors Chiqui, Amanda, Cati, Paula, Diego, Mari, Carmen, Consuelo i Marina, la petita del grup de cinc anys, viatjaren a Salamanca per representar la seua darrera creació: 'Museo Animado de Cera (MAC)'.

■ Tota aquesta gent forma la companyia de teatre Vaporustedes i ja han estrenat sis obres al llarg dels seus sis anys de vida. De moment, porten un ritme d'estrena per any. Els monitors d'aquest grup de teatre, que està format per persones amb discapacitat, va pensar fa un any en l'organització d'aquesta escapada de cap de setmana a Salamanca, però no ho

comunicaren als actors i actrius, que tenen entre 18 i 42 anys, fins desembre, tot just després de l'estrena de l'obra a Can Ventosa. «No ho diguérem abans per evitar que es pogueren despistar i estassin més pendents del viatge que de l'obra», explica Diego, una de les ànimes de la companyia. L'estrena a Salamanca va ser tot un èxit, segons explica Diego,

tenint en compte, afegeix, que l'obra mai surt dues vegades igual. «A tots se'ns oblida sovint el guió i això dona lloc a la improvisació», assegura. «La gent va riure molt fins el punt que ens obligava a anar fent aturades», assegura. Dues-centes persones gaudiren d'aquest espectacle a l'Auditori Calatrava, que és propietat del Bisbat de Salamanca.

PASSA A LES PÀGINES 4 I 5 >

EL SOROLL DE LES COSES PETITES

Per Jordi Salewski Pascual

ELS PAPERS

DE SALAMANCA

Per Ben Clark

Tens Talent

■ Dos anys més tard que la resta d'Europa, com sempre, però amb un format idèntic, com sempre, arriba a aquest Estat bipartidista i confós la moda insofrible dels concursos de talents. L'objectiu del programa és, en principi, presentar-descobrir habilitats sorprenents de persones 'normals'. El problema que ha sorgit en moltes ocasions és bàsic: la gent, en general, té 'talents' molt difícils de valorar. Calcular, tallar fusta, dir paraules al revés, escriure articles de 165 paraules... és competència de cant, coreografies, màgia i equilibriste. En més d'una ocasió el jurat ha confessat no saber ben bé què dir. I per això mateix aquests programes no tenen sentit. Tothom (TOTHOM) té algun talent, tots tenim talent, la qüestió és descobrir quin és. En Joan farà unes truites formidables, na Maria canta imitant a Matias Prats, Sofia escriu sms en fraccions de segon. Mereixen un premi? No. Cap. Mereixen reconèixer el seu propi talent, i acceptar que, en la seua especialitat, no hi ha qui els guanyi. Pensa.

En més d'una ocasió el jurat ha confessat no saber ben bé què dir i per això mateix aquests programes no tenen sentit. Tothom (TOTHOM) té algun talent

JORDI SALEWSKI

En clau de sol

Molta música al mercat, però som capaços de seleccionar i escollir amb criteri?

Diuen que la música és el llenguatge universal, on tots ens podem entendre. Un art creatiu on es combina so i silenci. Ja sigui creant o interpretant, es necessiten moltes hores de pràctica i passió. La gran varietat d'estils musicals fa que tothom pugui trobar alguna cosa al seu gust. La música és un fet cultural de gran importància en les nostres vides, que ens acompanya en moments bons i dolents, sols i en companyia.

Música: Art que s'expressa mitjançant la combinació de sons, d'acord amb les lleis de la melodia, l'harmonia i el ritme. [dlc.iec.cat]

Anar a un local musical de moda una nit del cap de setmana, i que no t'agradi la música que posen, no és una casualitat. És clar, és difícil aconseguir a tothom, i per això acaben per posar la música estàndard i comercial. Però si per a tu la música que sona és important, cal ser crítics i anar a buscar a un altre lloc la que t'agrada. La música que escoltam diu molt de qui som. Les noves tecnologies permeten opcions com la ràdio a internet que s'ajusta al teu estat d'ànim i selecciona la música més adient. És de gran utilitat ja que potser estàs trist però vols animar-te i

sense fer res aquest portal va posant cançons i et va pujant la moral. Amb el pas dels anys són molts els canvis en els suports per enregistrar la música, per parar el temps i poder escoltar sempre aquella cançó. Ara que és més fàcil adquirir música, no et quedis amb el que escolta tothom i busca coses noves o antigues, dins el gran univers de possibilitats que ofereix la música.

EM VA MARCAR...

Per Alberto Ferrer

«La història ajuda a entendre el món»

EL PRESIDENT DE LA CONFRARIA DEL SANTÍSSIM CRIST DEL CEMENTIRI ÉS DELS QUE PENSA QUE HI HA QUE PER ENTENDRE EL PRESENT S'HA DE MIRAR ENRERA. HO PENSA DES DE FA TEMPS, DES QUE S'EMPAPAVA DE PETIT DEL QUE HAVIA PASSAT ABANS, ALS SEGLES QUE NO HAVIA VISQUIT. ES TRACTA D'UNA AFICIÓ QUE HAURIA ARRIBAT A SER ALGUNA COSA MÉS, PERÒ VA ESCOLLIR ESTUDIAR EMPRESARIALS.

D.I.

TONI VILLALONGA
37 ANYS

EMPRESARI I PRESIDENT
DEL CRIST DEL CEMENTIRI

Des de fa nou anys és president de la Confraria del Crist del Cementiri, que viu un ressorgir. És empresari i alguna cosa més, de fet l'any passat a la seva empresa arreglaren 200 ordinadors per a entitats solidàries.

■ Toni Villalonga recorda que de ben petit, encara que no es pot posar els anys que tenia llavors, va descobrir l'enciclopèdia que tenien a casa i es va enamorar del «Volum cinquè», que es titulava 'Lliçons d'Història' i abarcava des de la prehistòria fins als nostres dies, tot i que es quedava alguna dècada enrera. «Parlava dels temps de Napoleó o la Revolució Industrial, de la Guerra Civil nord-americana», un resum de tot plegat, vaja... «em va ajudar a entendre al món». D'aquella lectura a l'engròs de la història també en va extreure una reflexió que encara li dura: «La història sempre es repeteix, el mateix passa una vegada i una altra».

També li va despertar l'interès pel passat, i des de llavors s'ha aficionat a la història i hi té una certa vocació, que va traïr una miqueta quan va decidir estudiar Empresarials, per qüestions pràctiques.

Al llarg dels anys s'ha fet la seva petita biblioteca històrica, sobre tot centrada en els segles XIX i XX, amb un capítol específic per a la Segona Guerra Mundial, com a la majoria dels que comparteixen aquest interès. Té prop de 70 monografies relacionades amb el que envoltà el conflicte bèl·lic més sanguinari que ha vist el món.

Primer era per l'interès d'acumular coneixement, però això amb el temps ha decidit el que preferix: «aprendre les coses abans que me les expliquin», diu. Amb un exemple es veu més clar: «Saps la història de l'U-571, el submarí que es va enfonsar?» idò resulta que «no el trobaren els americans, com diu la pel·lícula, varen ser els britànics» els que l'abordaren, trobaren la màquina Enigma -la que feien servir els alemanys per codificar els missatges als u-boot, la flota de submarins de Doenitz- i aconseguiren donar un gir a la guerra, resumint-ho bastant.

AMUNT I AVALL

MOLA | **Aprendre a cuinar**

L'Associació de Celíacs d'Eivissa està fent una sèrie de xarrades a les escoles per ensenyar els monitors i cuiners dels centres com han de cuinar i vigilar els nens que no poden menjar gluten als menjadors dels col·legis.

NO MOLA | **Malalts sense lloc**

L'hospital Can Misses està saturat i no pot hospitalitzar tots els malalts que li arriben, motiu pel que alguns han hagut de passar uns dies ingressats a Urgències, on gairebé no podien dormir i els seus familiars no els podien veure.

MIRA QUE ET VEIG

Per Marta Torres

Me pas al CSI

■ Em vaig equivocar. Entre els darrers capítols de les temporades de CSI Miami i Nova York i el debat Zapatero-Rajoy vaig triar el darrer. Vaig renunciar a la carn musculada i els cervells a velocitat de vertigen per dos hologrames dels assessors de campanya del PP i el PSOE en forma de candidats a la presidència del Govern. Crec que mai dos minuts se m'havien fet tan llargs. I tot eren dos minuts interminables seguits d'uns altres dos. I ni tan sols es podia insultar l'àrbitre! He arribat a la conclusió de què l'eternitat infernal té forma de debat polític.

Un treia les dades absolutes (oblidant que la població ha crescut, i molt, en els darrers anys), l'altre responia amb els índexs i les taxes (que al ciutadà que no ha estudiat economia li sona a paraulera política), un volia parlar d'ensenyament i l'altre insistia en la immigració (On vas? Pomes tenc), un abusant del talant (apenes es va alterar en els moments en què potser qualsevol altre hauria saltat a la jugular) i l'altre traient el fatxa que porta dins a poc que hagués de desviar-se del que portava escrit. Avorrit, avorrit, avorrit.

Vaja, que si jo fos Zapatero o Rajoy em plantejaria seriosament despatxar els que m'escriuen els discursos per ineficàcies i cursis (sí, la metàfora de la nena que va emprar Rajoy és de tallar-se les venes i digne del Razzie al pitjor guió adaptat). Si no es veuen amb cor de parlar sense indicacions (però ser polític no consistia precisament en això?) potser podrien contractar l'equip de 'Fama. A ballar!'. Al cap i a la fi, el debat tenia més coreografia que 'Mamma mia'. I em vaig perdre el final de CSI!

«Tots eren dos minuts interminables seguits d'altres. I ni tan sols es podia insultar l'àrbitre! He arribat a la conclusió de què l'eternitat infernal té forma de debat polític»

ENGANXATS.COM

www.josomid.baleaerweb.net

Qui és qui? Què és què? Com sóc? Com som? On vaig?

Bloc de Josomid

Els perills de la xarxa

Josomid | 25 Febrer, 2008 20:00

Darrerament he comprovat que el tema de la seguretat és el que més preocupació genera a la gent a l'hora de mostrar la seva identitat digital a la Xarxa global. Llegint un article sobre seguretat a Internet m'he adonat dels perills que hi ha dins el ciberespai relacionats amb la identitat. La gent pot arribar a saber moltes coses que pertanyen a l'àmbit privat i personal. Això em recorda una cita de Thomas L. Friedman que vaig llegir l'altra dia on afirmava: "Mai abans en la història del món no havia estat possible que tanta gent conegués la vida, els productes i les idees de tants éssers humans". A vegades aquest coneixement té efecte positiu. D'altres és perillós que sapiguem massa sobre nosaltres. Segons els articles publicats hi ha atacs de suplantacions d'identitat o estafes. L'estafa més comuna és la pesca (phishing). Per a evitar que això succeeixi existeixen sistemes de seguretat. Però hi ha certes persones, els hackers, que tenen grans coneixements d'informàtica i poden millorar els sistemes quan hi detecten una fallida. Si aquests coneixements s'utilitzen per vulnerar la intimitat d'algu per obtenir un benefici...

Menú

Inici
Arxius
Àlbums
Bloc de BalearWeb

Un maniquí busca identitat

ÉS DE COLOR BLANC I NO SAP QUI ÉS. ES DIU JOSOMID I POTS AJUDAR-LO A TROBAR LA SEUA IDENTITAT AL SEU BLOC. ESTÀ REPRESENTAT PER UN MANIQUÍ PERÒ ÉS MOLT MÉS QUE AIXÒ. COMPROBA-HO!

EIVISSA | REDACCIÓ

■ Fa poc que han començat a parlar d'ell i confessa que està «molt content perquè veig que ja tenc una identitat digital reconeguda». El bloc de Josomid és una pregunta constant que es trasllada al cervell en llegir les seues reflexions. «L'amor pot canviar la personalitat? si ho fa, això pot canviar la meua identitat?» i com ser un bon internauta són algunes de les darreres qüestions que s'ha plantejat aquest humà representat per un maniquí que canvia constantment d'escenari. Si decidíu mirar aquest bloc no us quedeu només en el personatge o Josomid us cridarà «Jo no som un simple maniquí!!!». Més enllà de les fotografies i dels comentaris, entrar a aquest espai us obligarà a plantejar-vos qui sou quan us amagau darrera de la pantalla de l'ordinador.

MÓN INSÒLIT

Dos actors vestits com al segle X

Fins a sis hores d'òpera de la dinastia Song

■ A Xina una òpera de la dinastia Song (segle X) pot arribar a durar prop de sis hores. A aquestes representacions els actors, que porten impressionants vestits, fan acrobàcies i canten en falset.

Sembla estiu però no ho és

Prendre el sol en ple hivern i al mig dels Alps

■ Potser en veure aquesta imatge més d'un pensarà que és de l'hemisferi sud, on és estiu. Però no, es tracta de Suïssa fa un parell de dies. Sembla que l'hivern ha marxat.

Les noies ballen amb els cadets

Torna la tradició russa del ball de debutants

■ Les joves de les famílies més riques de Moscou varen participar el passat diumenge al ball de debutants, una tradició del segle XIX que està tornant amb força i que es celebra el dia de les forces armades russes.

[Ho trobem a l'Enciclopèdia] No només capellans

AMB MAJÚSCULA I EN MINÚSCULA, AQUEST TRACTAMENT SERVIA A L'EDAT MITJANA PER DIRIGIR-SE A APOTECARIS I CIRURGIANS-BARBERS

mosson: m HIST Aquesta variant dialectal de la paraula mossèn antigament s'emprava a Eivissa per designar persones d'una determinada categoria social. Rebiem aquest tractament els membres del nivell superior de mà mitjana, com ara els apotecaris i els cirurgians-barbers, i sobretot els que formaven part de l'estament de mà major, els quals a partir del segle XVI eren tractats de Magnífic Mosson. Segons una tradició popular, els antics habitants de la vila d'Eivissa es dividien en 'mossons' i 'banyaculs'. Els primers eren els que residien a Dalt Vila i els altres, els domiciliats al raval de la Marina. I certament les persones que mereixien el tractament de mosson solien viure dins el recinte amurdat, excepte alguns llauradors rics que fins a la primera meitat del segle XVII reberen aquest tractament malgrat mantenir domicili a fora. La singularitat d'aquests mossons camperols feu que en certs casos el seu tractament hagi perdurat com a sobrenom dels seus descendents. [JPR]

Mosson: m LING/ONOM En un ús primitiu aquesta paraula s'usava com a tractament, com la seua germana mossèn, que s'anteposava al nom o al títol de personatges d'una categoria social elevada; aquestes dues formes provenen de la paraula mossènyer, que es manté a les Pitiüses per denominar els rectors de les diverses parròquies insulars en començar el s XXI —del possessiu àton mon (=el meu) més senyor. Encara que els darrers anys semblen destinades només a tractaments religiosos, en un temps tant mosson, com mossèn com mossènyer, eren aplicades fins i tot a sants i a prínceps i, més comunament, a cavallers, clergues, graduats en dret... (...) [JAR]

REPORTATGE

Si la representació de 'MAC' ja és tota una aventura, el viatge del grup Vaporustedes a Salamanca podia esdevenir quasi bé en una odissea. «Va haver-hi moments de caos», explica Diego que, per exemple, assegura que no s'esperava que el grup pogués ser tan matiner. A les sis i mitja del matí els actors i les actrius tocaven diana per a desesperació d'alguns monitors.

El museu de Vaporustedes arriba a la capital 'charra'

Els actors miren el fons del pou dels desitjos, que es troba a l'hort de Calixto i Melibea

D. I.

> VE DE LA PORTADA

EIVISSA | E. R.

■ El viatge de Vaporustedes va començar divendres dia 15 a les 14,30 hores a l'aeroport d'Eivissa, des d'on el grup va enllaçar amb Madrid per completar després el trajecte fins a Salamanca amb autobús. Consuelo Corrionero, que és l'altra ànima del grup, va fer de guia. Ella és de Salamanca i va organitzar amb molta cura tots els detalls d'aquesta visita a la seua terra. Diego diu que li agradaria que la pròxima sortida de la companyia fos a Olula del Río, el seu poble natal d'Almeria. «Em faria molta il·lusió. És una qües-

tió personal», explica Diego, encara que és conscient que resultaria gairebé impossible superar les atencions que han rebut per part de Consuelo i la seua família de Salamanca. «Estem molt agraïts pel tracte que hem rebut, sobretot dels pares de Consuelo», diu.

El grup es va allotjar en dues grans habitacions d'un alberg. En la primera nit pugueren fer una mica de turisme per la ciutat de Salamanca abans d'anar a sopar. Diego explica que els hi va fer molta il·lusió trobar un cartell de la seua obra penjat a la porta d'un bar. Per sopar va haver-hi molta carn i embotit típic de Salamanca. I cap al llit, que

al dia següent havien de representar l'obra. Poc podia pensar-se Diego i companyia que a les sis i mitja del matí els actors començarien a obrir els ulls. Com fins a les 10 hores no estava prevista la sortida de l'alberg, els monitors varen haver de demanar calma i tranquil·litat, a pesar de que, segons explica, els integrants del grup no pateixen les hores prèvies a la funció. «No es posen nerviosos-Fien molt dels monitors en el cas de que la memòria es posi en blanc», justifica.

Durant tot el matí del dissabte, i fins a les 17 hores, el grup va poder gaudir d'algunes de les estampes més maques de la ciu-

El llapis d'ulls de la cistella de Caputxeta

A CADA FUNCIÓ HI HA MOLTES ANÈCDOTES. DIEGO EXPLICA QUE S'IMPROVISA MOLT

Per aquells que no tingueren l'oportunitat de veure a Eivissa la darrera creació de Vaporustedes, MAC és una història molt divertida que es desenvolupa a un museu de cera i on els seus personatges, des de Superman fins a Terminator, es tornen de carn i os al vespre quan el recinte tanca les portes al públic. En aquest escenari es donen situacions tan curioses com l'enamorament de Caputxeta Vermella (la del conte del llop) amb Terminator. Una de les anècdotes del viatge va ser precisament que la companyia es va oblidar de posar a la maleta un vis que havia d'aparèixer a la cistella de la Caputxeta (la prova de la seua relació amb Terminator?). Doncs fins el darrer moment, a punt d'obrir-se les cortines de l'escenari, no s'adonaren de l'oblit. Per arreglar-ho van col·locar-hi un llapis de maquillatge, que, òbviament, té molt poc a veure amb un vis. Una de les actrius havia de descobrir el vis a la cistella i agafar-la, però es va quedar estorada quan envers de la ferramenta es va trobar amb el llapis. Diego explica que va haver-hi tres interminables segons buits. En aquell moment, aquest intervingué i li digué: «Què mires? El vis?». I l'actriu va reaccionar agafant-lo i amagant-lo entre les mans per a que el públic no notés el canvi. «Va sortir molt bé. Aquest és un exemple més de que s'improvisa molt», diu Diego.

Els follets de l'obra

Superman i altres personatges

Més salutacions dels actors

Un follet baixa les escales de l'escenari

Passeig per davant del Palacio de Anaya

Foto davant el Palacio de Fonseca

Caminada pels carrers de la ciutat

Imatge d'un dels dinars del grup

Foto de grup de la companyia Vaporustedes durant la visita per la ciutat de Salamanca

D. I.

grup. En aquesta darrera aturada va ser una mica complicat aconseguir una mica de silenci per tractar d'escoltar el so del contacte de les monedes llançades amb l'aigua del fons, condició indispensable per a que es compleixin els desitjos. També va haver-hi temps per visitar les dues catedrals i tocar el conill de la sort que hi ha a l'entrada d'una d'elles, un altre dels símbols de la comunitat d'estudiants de Salamanca, segons diu Diego. A les 13,30 hores arribaran a l'Auditori. Després de dinar, el grup va gaudir gairebé miraculosament de dues hores, des de les 15 fins a les 17 hores, de quietud.

Va ser una mica complicat aconseguir una mica de silenci per escoltar el so del contacte de les monedes amb el fons del pou dels desitjos, una de les atraccions de la visita a Salamanca

Una de les monitores va oblidar el vestit de sastre d'una de les actrius a l'alberg. Això obliga a Toñi, que fa el paper de pija impertinent, de sortir a escena amb la roba de carrer

«Estaven molt cansats de la caminada del dematí», justifica Diego. Després, va haver-hi l'assaig i a les 20 hores, la funció.

El viatge ha tingut un cost de 3.500 euros, aproximadament, que el grup ha finançat amb la recaptació de la representació de Can Ventosa i una subvenció del Consell. L'Ajuntament de Vila ha col·laborat amb l'escapada a Salamanca pagant unes samarretes de la companyia que es varen posar a la venda al preu de sis euros. A Salamanca la companyia va vendre poc més de 30 samarretes a la sortida del teatre. La funció va ser un èxit i va contar amb

200 persones de públic. Una de les anècdotes del viatge va ser que a l'hora de posar l'*atrezzo* a la maleta, una de les monitores es va oblidar de col·locar-hi el vestit de sastre d'una de les actrius. «Es va pensar que aquest formava part del vestuari personal d'una de les actrius», explica. Això a Eivissa s'hagués pogut resoldre en un moment, però a Salamanca no hi havia temps per tornar a l'alberg a cercar el vestit de Toñi, la visitant pija i impertinent del museu de cera, i va haver de sortir a escena amb la roba de carrer. Són coses del directe, que diria aquell.

Un moment de l'obra 'MAC'

El personatge de l'abella

Les dues divertides senyores de la neteja

El públic abans de sortir del teatre

ENQUESTA |

Per Enric Fernández | Eivissa

I tu què faries si manessis tant com en Zapatero?, si tot un país depengués de les teves decisions? Ara estem de campanya, però potser als que lideren els grans partits i tallaran el bacallà se'ls ha descuidat alguna cosa que els faria el president del Govern perfecte pel teu gust.

Si fossis el president, què es el primer que faries?

SILVIA I ANGIE (12 ANYS) I OMAR (13)

«Aturariem la construcció a l'illa d'Eivissa»

Aquesta colla són partidaris de «parar la construcció» a tota Eivissa, perquè pensen que ja s'ha fet massa als últims anys. També tenen alguna idea per a millorar la situació del col·lectiu estudiantil: «Jo faria que les classes no s'acabessin a les tres de la tarda, que és molt tard», diu na Silvia. N'Angie també creu que «haurien de començar a les nou» i no com passa ara. A més, diuen que s'ha de fer alguna cosa als carrers de Vila i critiquen la velocitat dels semàfors: «en 10 segons canvien de color», segons Silvia, «i has de correr per arribar a l'altra costat», ara que això toca més a l'Ajuntament.

DENISE, 13 ANYS

«Contra la droga donaria més oferta d'oci als joves»

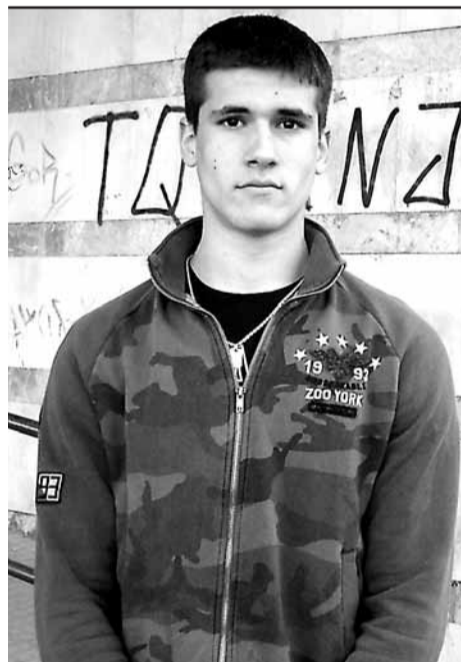
Na Denise pensa que els joves cauen al consum de drogues a Eivissa «per manca d'alternatives» i diu que «cada cop hi ha més consum». Per això cal alguna cosa més perquè «els joves no només fumin porros i vagin a la discoteca», perquè «es la seva diversió» i està convençuda que alguns dels que cauen «ho fan per avoriment». Entre les alternatives que proposa, a més d'alguna bolera més, creu que «hi hauria d'haver alguna discoteca més per a menors d'edat», perquè la única que existeix a Vila està a Platja d'en Bossa i molts joves no hi poden anar «i ara l'han tancada».

JUAN CARLOS, 15 ANYS

«Legalitzaria el consum de marihuana»

Juan Carlos creu que per frenar l'abús de les drogues «s'hauria de legalitzar el seu consum», primer de tot la marihuana. D'aquesta manera s'evitaria que, per exemple, «els camells comprin un gram de coca i el tallin amb qualsevol cosa per treure'n més profit». També seria la manera de desmitificar les drogues i treure-lis l'atractiu del prohibit entre els joves. A més legalitzaria el consum de maria a partir de la majoria d'edat «perquè abans els pulmons encara no s'han acabat de formar i pot tenir seqüèl·les». Per comptes de «gastar tant en l'exèrcit em concentraria en els carrers».

TOMÀS, 19 ANYS

«Buscaria la manera d'abaratir el preu dels pisos»

Tomàs pensa que s'ha de fer alguna cosa per «abaratir el preu dels pisos», el que no té clar és com s'hauria d'abordar: «No tenc clar perquè pugem tant», així que no sap si fer més VPO o posar més sol al mercat, el que proposen els partits grans, seria una opció. La qüestió de la immigració també preocupa Tomàs: «S'hauria d'expulsar a l'acte els delinqüents que arriben de fora», tot i que la resta «no molesten». Pel que fa a una de les propostes que s'han sentit del candidat Rajoy, la rebaixa de l'edat penal fins als 12 anys, en Tomàs creu que estaria indicada «per delictes molt greus».

VIRGINIA, 34 ANYS

«S'ha d'integrar la immigració sense criminalitzar-la»

La immigració s'ha d'acceptar, diu Virginia, «mirant d'integrar-la» i li preocupa «que el vulgui criminalitzar» aquest col·lectiu. «Estem parlant dels immigrants legals», comenta. No creu en solucions policials i pensa que a Eivissa aquest fenomen «no suposa cap problema». De tota manera, pensa que a l'illa «policia, més aviat poca». Pel que fa a les polítiques socials, «s'en han de desenvolupar encara més» en la línia que ja ha encetat el Govern abordant «les dependències, la situació de la dona» i un llarg etcètera, perquè «s'ha donat alguna passa però la realitat va sempre per davant».

JOSÉ, 42 ANYS

«Fan falta més polítiques socials per als necessitats»

Si José fos el president, apostaria per «més polítiques socials» sobretot per als col·lectius més desprotegits com «els majors, la gent que estem cobrant poc per la feina que fem...», ara que això no s'ha de fer «a costa dels que més tenen», pujant la pressió fiscal per exemple, sinó «repartint millor els recursos disponibles» perquè no creu que «s'hagi d'anar en contra de ningú». El que no té clar és d'on s'hauria de retallar: «Això ja ho haurien de decidir els tècnics». És el que té ser president, que un pot delegar. Tampoc està descontent, diu, en «com s'han fet les coses» últimament.

REPORTATGE | LLIBRES

Ni Ken Follet ha venut tant en tan poc temps. Al menys a Eivissa. Dijous passat es va posar a la venda la darrera entrega de les aventures de Harry Potter i prop d'un centenar de persones, boixos i adolescents en la seua majoria, estaven esperant que tocassin les sis i mitja de la tarda per poder endur-se a casa el seu exemplar de 'Harry Potter y las reliquias de la muerte'.

Trenta Harrys en cinc minuts

EIVISSA | MARTA TORRES

■ «S'han venut dotze exemplars en només cinc minuts. Això no passa aquí amb cap altre llibre», explicava un dels venedors d'una llibreria de Vila dijous passat a les set de la tarda. Feia només trenta minuts que a tota Espanya s'havia posat a la venda la versió en castellà de la darrera aventura de Harry Potter: 'Harry Potter y las reliquias de la muerte'. Entre les tres principals llibrerias de Vila es varen vendre trenta exemplars entre les sis i mitja i sis i trenta-cinc minuts. D'acord, no són els centenars que esperaven a les grans superfícies de les principals ciutats ni hi havia disfressats però la veritat és que a les Pitiüses els llibreters només han vist gent esperant per comprar un llibre quan s'han publicat les quatre darreres aventures del jove mag creat per la britànica J. K. Rowling.

Des de primera hora del matí varen ser moltes les mares (i també alguns adults fans de la sèrie de llibres) que es varen atracar a les llibrerias de Vila per comprar el llibre. Volien sorprendre als seus fills amb un regal a l'hora del dinar. Però no. L'editorial, Salamandra, havia decidit que no seria fins les sis i mitja de la tarda quan es podria adquirir i totes tornaven de buit però havent reservat els exemplars, no fos que es quedassin sense un exemplar de les aventures de Harry Potter. Fins a quaranta-set reserves varen registrar els establiments.

A les sis i vint-i-cinc un grup de nens esperaven a Hipérbole. Varen ser ells mateixos els encarregats de posar en hora la snitch del rellotge. Fins que la daurada pilota amb ales arribàs a la marca '18,30' no es desferia l'encanteri màgic que impedia que els llibreters els entregassin el llibre. Dit i fet, com si hagués acabat una maledicció 'imperius', els venedors varen accedir per fi a donar-los el que feia mesos que esperaven. Alguns confessaven que s'havien llegit el llibre en anglès l'estiu passat, quan es va publicar a tot el món. «Ja sé què passa, però no és el mateix que llegir-ho en castellà. Segur que m'he perdut moltes coses», comentava Paloma, una al·lota de quinze anys que sortia contenta de la llibreria amb la seua bossa oficial i el póster que regalaven als primers compradors. Com ella n'hi havia uns quants que ja sabien el final de les aventures del mag més famós dels darrers temps. Sense desvetllar res, ja us direm que hi ha opinions per tots els gustos. «Jo m'esperava un altre final. Des del tercer llibre estava convençuda de què acabaria d'una altra manera i no», comenta Paloma. Encara no ha decidit si és millor o pitjor del que ella havia imaginat. «Home, jo també creia que acabaria diferent, però su-

Els nens varen posar el rellotge en hora abans de comprar els llibres

LORENA PORTERO

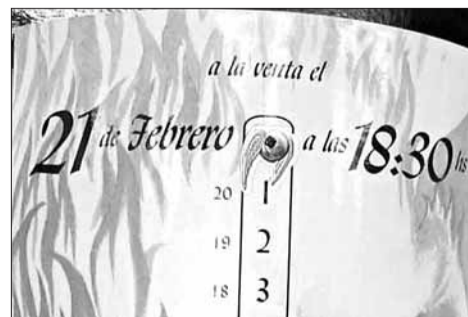
Des de primera hora del matí mares i adolescents es varen atracar a les llibrerias de Vila per comprar la darrera entrega de Harry Potter, però fins les sis i mitja no hi havia llibres

Molts creuen que ploraran quan s'acabin les més de 600 pàgines d'aquesta aventura: «Ja estarà. No hi haurà més Harry quedaran les dos pel·lícules però tot haurà acabat»

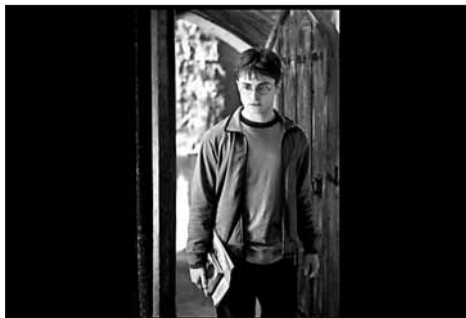
pós que J. K. sabia que tothom esperava allò i per això li ha donat un gir. Potser el final és pitjor però a la vegada és millor perquè et sorprèn», afegeix Alex, de tretze anys, que confessa que mai havia emprat tant el diccionari d'anglès com el passat mes d'agost, quan es va llegir la versió britànica del llibre.

¿Què faran quan acabin les més de 600 pàgines que té aquesta aventura? Molts creuen que ploraran. «Ja estarà. No hi haurà més Harry. Quedaran encara les dos darreres pel·lícules però els llibres ja s'han acabat», reflexiona Pablo abans de mirar les dos darreres frases de l'exemplar que porta a la bossa. «Per una banda m'agradaria que hi hagués més històries, que seguís. Però per una altra crec que està bé que acabi. J. K. va dir que només hi hauria set llibres i només hi haurà set llibres. Bé, set no. Ara diuen que es publicarà una espècie d'enciclopèdia de Harry Potter», afegeix Marc, el seu amic. És cert. Rowling ha anunciat que està preparant un diccionari on s'expliquen les històries dels personatges que als set llibres han tengut poca presència. L'escriptora ha confessat que té més de 10.000 fulls de material que no ha emprat i és que assegura que per escriure les aventures tenia la necessitat de saber exactament d'on venia i la història de tots i cadascuns dels personatges, per mínims que fossin. Ara vol donar sortida a aquesta documentació que segur que els fans devoraran com si fos un llibre més de Harry Potter.

Amb el que estan més empenyats els seguidors de Harry Potter és amb la data que s'ha triat pel llançament en castellà. El 21 de febrer no és el millor moment, asseguren, ja que la majoria dels seguidors més fidels estan en edat escolar. «Dilluns tenc un examen i ara em passaré el cap de setmana patint perquè hauré d'estudiar però tendré el llibre a casa i no el podré obrir. No és just! L'haurien hagut de posar a la venda per Nadal o ja esperar a les vacances d'estiu», afirmava convençuda Àngela, que estudia primer de batxillerat, en sortir de la llibreria.

No hi va haver llibres fins les sis i mitja de la tarda

S'està rodant la sisena aventura de Harry Potter

En un moment es varen vendre molts llibres

Aquí no l'h'han vist disfressats com a Anglaterra

ENTREVISTA

RAMON MALLOL I JAVI RIERA

CREADORS DEL CANAL D'INTERNET TVCLICK

Ramon Mallol (assegut) i Javi Riera, a l'oficina de Ibiza-click, la revista digital de la qual ha sorgit «el primer canal de televisió per Internet de les Pitiüses»

LORENA PORTERO

EIVISSA | E. F. M.

■ «La primera televisió emesa per Internet que està feta des d'Eivissa i Formentera». Aquesta és la carta de presentació de www.tvclick.tv, una idea impulsada per Ramon Mallol (R. M.) i Javier Riera (J. R.) dins el Viver d'Empreses de Vila. TVClick naix sota l'aixopluc d'ibiza-click.com, web nascuda l'abril de l'any passat després que el projecte fou premiat pel Govern de les Illes.

– Per què naix 'tvclick.tv'?

– J. R.: Això millor que ho expliqui en Ramon...

– R. M.: Tu també ho saps, home! Mira, aprofitant que Ibiza-click s'atansa ja gairebé a les 15.000 visites diàries, vàrem pensar que era el moment d'innovar. Ens atrau tot allò que fa referència a les noves tecnologies i els audiovisuals. Només hem de veure l'èxit de Myspace o YouTube... Feia falta un YouTube pagès, una cosa d'aquí, d'estar per casa, però a la vegada molt digna.

– J. R.: Jo som més aviat responsable de la programació. De quins programes feim i de com se fan. Sobretot a nivell tècnic, encara que també posc una part més periodística en els informatius, que presenta Sònia Arranz.

– Avui [dilluns passat] sortiu a la xarxa amb sis programes propis i diferenciats que s'emeten des del dilluns fins al dissabte. No està malament...

– J. R.: El canal està enfocad cap a la cultura, però hi ha espais variats. Tenim l'informatiu cultural (tots els dilluns), dues sèries de producció pròpia, un programa de música, un programa de videoclips i un altre de curtmetratges. Els divendres, a TV3 tenen 'La gran pel·lícula' i naltros 'El gran curt'.

«TVClick és una porta oberta als artistes de l'illa»

Ramon Mallol, 42 anys, eivissenc, és un dels impulsors de l'associació cultural Sargantana Rock, que des del 1995 lluita per la creació de centres d'assaig i escenaris públics per als músics locals. Pel seu darrer projecte, ibiza-click.com, ha fitxat Javi Riera, de 24 anys i ànima de la productora Jara Studio, per engegar una tele per Internet: 'tvclick.tv'

– Suposc que en aquest espai hi deu haver els títols de Jara Estudios. Hi haurà d'altres estudis de l'illa?

– J. R.: La programació de TVClick està produïda íntegrament entre Jara Estudio i Ibiza-click. Però en l'espai de curts o en el de videoclips s'emetrà feina de tothom, sempre que sigui feta a Eivissa.

– R. M.: He de dir que jo vaig aterrar en el món dels audiovisuals en un curt que vaig rodar durant la passada edició de la Mostra de Creativitat. I ho vaig fer precisament de la mà d'en Javi. Aprofitant la petita infraestructura amb la qual comptàvem i en la traça d'en Javi, que tot i la seua joventut és un professional. Home, tenim una conjunció creativa molt important per tirar endavant tot això.

– De què tracten les dues sèries, que pen-

jareu a la tele els dimecres?

– J. R.: Avui s'emetrà 'Idò mata'l', una sèrie en clau de comèdia. Està ambientada a l'Eivissa dels anys 60 i tracta sobre uns traficants de pota. És entre 'Pulp Fiction', 'El Padrino' i... no sé que dir-te... i pagesia pura! I tenim la col·laboració estel·lar d'Alfredo Marí, de Pota Lait, que compona la banda sonora de la sèrie.

– L'altra sèrie com se diu?

– J. R.: 'Antonioman, el superhèroe definitivo'. L'estrenem el 5 de març i encara l'estam rodant. Diguem que lluita contra les injustícies socials, però no volem avançar més.

– TVClick està pensat per algú en especial?

– R. M.: Tal vegada per a la gent amb inquietuds culturals, i també potser per a la gent jove, que és la més connectada a In-

ternet. A més hi ha els amants del cinema, que tendran un espai molt interessant a TVClick.

– J. R.: Hi estic d'acord. A banda volem abastar més graella en un futur. D'aquí a poc el suport on es veurà més la televisió serà Internet. Als Estats Units o al Japó ja és una realitat, i aquí potser arribarà d'aquí uns anys, però pens que passarà.

– R. M.: Acabam de començar, però ens agradaria anar augmentant la programació. Arribarem a fer connexions en directe, de ben segur qui n'hi haurà. Però l'avantatge principal de la televisió per Internet és que ho pots veure on i quan vulguis a través de l'ordinador.

– J. R.: Sí. Ara comença a funcionar la televisió digital a la carta, però el millor sistema per fer això és Internet. En qualsevol moment i des d'on vulguis.

– R. M.: No mos inventem res, però intentarem que sigui el màxim d'interactivitat. Volem que la gent hi participi, és molt important que s'impliqui.

– Què trobaran els internautes de TVClick que no vegin a IB3 o la TEF?

– R. M.: En primer lloc que es pot veure quan es vulgui. L'entusiasme és diferent, no som una cadena tradicional i ens basem en les noves tecnologies.

– J. R.: Donem molta més importància a la cultura. I potser molta més llibertat creativa, tal com caracteritza a una pàgina web. És una programació diferent. No m'imaginc les nostres sèries a cap altra cadena.

– R. M.: Animam tothom del món artístic de l'illa a que col·laborin amb naltros. TVClick és una porta oberta a tots els artistes d'Eivissa. Aquí hi tenen un espai.

– J. R.: I a tothom que vulgui veure la tele d'una manera diferent.